

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 878

פרשת בלק י"ז תמוז תשע"ח - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המספיע רבי משה וובר זיע"א

מאמרותיו

"כי ידעתי את אשר תברך מבורך ואשר תאור יואר"

לכאורה אינו מובן: הלא בקשת בלק מבלעם היה לקלל ומהו איפוא הטעם שאמר לו ומדגיש בפניו - אשר תברך מבורך (היינו שיש לך גם כח לברך)? אפשר לומר ולתרוץ שרמז לו בזה בלק שאם לא יוכל לקלל אותם כמו שאמר בלעם בעצמו "מה אקוב לא קבוח א-ל", העצה היא שיברך אותם ועל ידי ברכתו - לקללה תחשב להם רחמנא ליצלן, כמו

שאמרו רבותינו ז"ל שרביקה היתה עקרה בגלל ברכתו של לבן (כמבואר ב"אור החיים" הק' פרשת תולדות, עיין שם). לפי הנ"ל יתבאר מה שכתוב אחר כך: "ויאמר אלוקים אל בלעם וגו' לא תאור את העם כי ברוך הוא, פירש רש"י: "אמר לו: אם כן, אברכם. אמר לו: אינם צריכים לברכתך כי ברוך הוא. משל אומרים לצירעה: "לא מדובשך ולא מעוקצך". ולכאורה אינו מובן - איך רצה בלעם פתאום לברך את ישראל, הרי בלק שכר אותו לקלל ולא לברך? אלא שעצה זו המשך בעמוד הבא

העיקר הוא המעשה

קנאי - אוהב ישראל

הרה"ח ר' שלמה גרומן שליט"א

ב-ט"ו בתמוז - יום הילולת מרן אור החיים הק', חל גם יום ההילולא של גדול הקנאים בדורנו, הלא הוא הרב הצדיק רבי עמרם בלוי זצ"ל. לרגל אירוע זה, עליתי השבוע לביתו של נכדו הראשון מהבת הבכורה שלו - הרבנית ליבה גרומן ז"ל, בכדי לדלות ממנו כמה עובדות ומעשיות אודות סבו הגדול. שמו של הנכד הוא הרה"ח ר' שלמה גרומן שליט"א

"ובכן", השיב ר' שלמה ב ה ת ל ה ב ו ת ו האופיינית: "סבי רבי עמרם היה קנאי גדול בכל הנוגע למלחמות ולמערכות הציבוריות שניהל כנגד השלטון בכלל וחילולי השבת בפרט ואולם במישור האישי הוא היה איש אוהב ישראל ובעל חסד מהמדריגה הראשונה. ביתו היה פתוח לכל דכפין. כל "צרוע זוב" היה מוצא מפלט בבית סבי.

שכיום הוא מחשובי ומזקני קהילת "תולדות אברהם יצחק" בירושלים עיה"ק.

"ר' שלמה, ספר לי קצת על הסבא החשוב שלך, רבי עמרם".

מבט לאירועי השבוע

התרופה למכה

המשמעות של "לחיות עם הזמן" - זה לחיות עם פרשת השבוע, כך מובא בשם האדמו"ר הזקן בעל התניא. בפרשתנו מסופר על בלעם שחבש בעצמו את חמורו מבלי להמתין לעבדיו שיעשו זאת, בכדי להזדרז לקלל את עם ישראל, רשי הק' כותב על מעשהו זה: "מכאן שהשנאה מקלקלת את השורה - את סדר ההנהגה - שהרי בדרך כלל לא היה מנהגו לחבוש בעצמו את חמורו.

וממש על אותה הדרך עומד השבוע מישהו שלעת עתה לא ראוי ששמו יוזכר מעל גבי העלון התורני הזה, לצאת נגד הנהגתו בשל שנאתו לתורת ישראל בכלל ולחרדים בפרט. בכל הזדמנות הלה מתקיף את כל מרכיבי הממשלה ובמיוחד את המפלגות החרדיות מתוך אשליה שיום אחד יתמנה לראש הממשלה ואולם השבוע מקויימים בו דברי רש"י הנ"ל - "השנאה מקלקלת את השורה" ובכוונתו לחבור לאותם אלה בממשלה שרוצים לכפות גיוס על תלמידי הישיבות.

אי לכך צריכים אנו להכריז קבל עם ועדה שבעזרהש"ת יקויימו בו ובחבריו המשך דברי רש"י על אותו הפסוק: "אמר ה': רשע, כבר קדמך אברהם אביהם" שמרוב תשוקתו ורצונו לעשות את רצון ה'... שינה את סדרי הנהגותיו וזריזותו של אברהם, תגבר על של בלעם שלא יוכל להם לישראל". (מדרש תנחומא)

רבי וובר ארליך

בשורה טובה

בסייעתא דשמיא

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי ובפרשת השבוע מפי עורך העלון הרב עידו וובר שליט"א במערכת "קול הדף": 02-6400000

פעמים רבות קרה שיהודים אשר היו מגיעים עם מכוניותיהם לאיזור "מאה שערים" נאלצו לנטוש את כלי רכבם למשך השבת, ובנתיים התארחו בביתו של רבי עמרם. זכור לי שפעם תוך כדי שהלכתי איתו בשבת ברחוב, הבחנתי ביהודי זר שבוהה בחלל האויר. סבי ניגש אליו והזמינו לאכול סעודת שבת בביתו. כשהתיישב האורח ליד השולחן, הבחנתי בשטרות של כסף שמבצבצים מכיס מכנסיו. מייד נגשתי לסבי ולחשתי לאוזנו את מה שראיתי. רבי עמרם רמז לי בתגובה, שלא "נעשה מזה ענין" אלא נמשיך להתנהג אליו כאל אורח רצוי ומבוקש. המשך בעמוד הבא

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284
את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

הולקת נרות		מוצאי שבת	
ירושלים: 7.13	ירושלים: 8.31	ירושלים: 8.31	ירושלים: 8.31
תל-אביב: 7.29	תל-אביב: 8.34	תל-אביב: 8.34	תל-אביב: 8.34
חיפה: 7.22	חיפה: 8.35	חיפה: 8.35	חיפה: 8.35
באר-שבע: 7.29	באר-שבע: 8.34	באר-שבע: 8.34	באר-שבע: 8.34
המועדים הינם לפי שעות קיץ	רבינו תם: 9.06	רבינו תם: 9.06	רבינו תם: 9.06

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

היתה עצת בלק. על כך השיב לו ה': "לא מדובשך ולא מעוקצך" משום שבזה שהדבורה נותנת את הדבש, נותנת גם עוקץ, ובשל כך שעם ישראל ברוך הוא, אינם צריכים את ברכתך ואל תגרום להם מניעת הברכות

הוראה למעשה

" יזהר האדם במאד שלא יפתח (פה) לשטן, כי אפילו אם מדבר שלא בכונה, ממשיך הדבר (שדיבר אודותיו) על עצמו.

המקור בפרשה: בלק אמר: "ארה לי" ופיו הכשילו שלבסוף קילל אותו." (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להגיע לידיעה ולהבנה (בקיום התורה והמצוות) כי אם לא תהא זו ידיעה והבנה - יתחייב בדבר.

קנאי - אוהב ישראל - המשך מעמוד הקודם

שנתברכו מן האבות. וכל זאת אמר בלק בתחילה, אבל לאחר מכן כשראה בלק שטוב בעיני ה' לברך את ישראל, אמר לבלעם: "גם קוב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו". (מתוך הספר "ירימ משה" של הגה"צ רבי משה ובר ז"ע)

המקור בפרשה:

"חטאתי כי לא ידעתי" לכאורה קשה אם לא ידע, אם כן מה חטא? אלא מה שהיה ראוי לו לידע ולהבין ולא ידע, הוא חייב בדבר כי על כן נתן לו ה' ית' השכל להשכיל ולהבין. גם בכאן - בלעם היה לו להבין כי לא לחינם עשה האתון כך. והעיקר כי האדם מועד לעולם בין ער בין ישן (בבא קמא כו א), כי תמיד צריך להשכיל ולהבין ולראות שלא יארע לו דבר רע. (של"ה הק')

שהתה, מצויידת במזון כשר וממתקים עבורה. לאחר פעילות מאומצת, שוחררה אותה הבחורה וזכתה להקים משפחה לתפארת. מעשה זה הוא דוגמא אופיינית למסירותו של סבי להושיט יד לכל יהודי ללא קשר למוצאו או למיקומו בחברה. "יהודי הוא תמיד יהודי וצריך לסייע לו" נהג תמיד לומר. כאשר הוא ישב "שבעה" על סבתי הרבנית הינדא ז"ל. הגיע לנחמו הראשון לציון דאז הרב ניסים זצ"ל. סבי קיבל את פניו במאור פנים למרות שהיה הרב הראשי של ישראל עם כל המשתמע מכך.

גישתו היתה - שבמישור האישי צריך להתייחס לכל יהודי שומר מצוות ביחס של כבוד והערכה. בזכות כך זכה סבי לנהל מערכות ציבוריות תקיפות ועקשניות שהביאו לתוצאות מדהימות כמו למשל סגירת רחובות גדולים בגאולה וב"מאה שערים" מכניסת מכוניות שחיללו את יום השבת וביחד עם זאת לא להזיק לאף לא אחד. סיסמתו היתה לקדש שם שמים ולא חלילה לחלל את שמו של ה' ית'.

לפני שנפרדתי מר' שלמה, ביקשתי שיספר לי קצת על עבודתו ב-50 שנים האחרונות ב"חברה קדישא" שבירושלים. ואכן זכיתי לשמוע ממנו סיפור אחד מדהים על רב חשוב בשם הרב רדאר זצ"ל שהובא לקבורה בארץ ישראל מספר שנים לאחר שנפטר ברוסיה וגופו הטהור היה נראה כאילו זה עתה

המשך בעמוד האחרון

לאחר הסעודה, ביקש סבי מהאורח לשהות בבית הכנסת הסמוך לביתו עד יציאת השבת ואכן האורח נענה לבקשה זו. וכך, הצילו סבי מחילולה של השבת.

זכור לי שאפילו השוטרים אשר היו פעמים רבות באים לעצור את סבי ולהוליכו לבית המאסר, היו מתנהגים אליו בכבוד ובדרך ארץ. פעם כשלנתי במעונו, דפקו על דלת ביתו שוטרים באמצע הלילה. "ר' עמרם תפתח לנו בבקשה את הדלת" צעקו מעבר למפתן הבית. סבי קם בשלוות נפש, פתח עבורם את דלת ביתו והביע הסכמה להתפנות איתם לתא המעצר. חודשים רבים בחייו עברו עליו בבית הסוהר. זכור לי שנבצר ממנו פעמיים מלהשתתף בחתונות ילדיו בשל שהייתו בכלא. וכאן המקום להדגיש שכל המעצרים הללו נסובו סביב ההפגנות והמחאות שניהל כנגד חילולי השבת והשחתת חומות הצניעות במחננו.

ובנקודה זו, פסק ר' שלמה לרגע את שטף דיבורו ושקע בהרהורים. ואולם לאחר רגע הוא נתעורר משרעפיו והמשיך לספר: "סבא היה גם הכתובת לכל בעיה שהתעוררה בביתם של תושבי ירושלים וסביבתה. זכור לי למשל על מקרה של בחורה שנלקחה בעל כורחה לאישפוז כפוי במחלקה פסיכיאטרית, ללא שום סיבה מוצדקת. בדרך לא דרך, היא הצליחה לשלוח פתק שעל גביו היא ביקשה מסבי שידיאג לשחרורה. ואכן, רבי עמרם שלח מייד את אימי ז"ל לבית החולים שבו הבחורה

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידן על הפרשה:

שאלה: על הפסוק "ויקם בלעם בבוקר ויאמר אל שרי בלק" מפרש רש"י: "למדנו שרוחו גבוהה..." ונשאלת השאלה: מהיכן למד רש"י ענין זה בנוסף למה שלא רצה לגלות שהוא ברשותו של מקום?

תשובה: נפסק בשו"ע (קיצור שו"ע סימן א' סעיף ב'): מיד כשיעור משינתו יזכור חסדי ה' ית' שמו אשר עשה עימו... ובעודו על משכבו יאמר: "מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך..."

כמו כן נפסק שם בסימן ח' סעיף ה': "אסור להקדים לפתח ביתו (של חבירו קודם התפילה) וליתן לו שלום... שנאמר: חידלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא, כלומר במה חשבתו לזה שהקדמת כבודו לכבודי". ואילו אצל בלעם נאמר: "ויקם בלעם בבוקר ויאמר אל שרי בלק", כלומר מייד כשקם, פנה אל שרי בלק במקום להודות בתחילה ל-ה' ית' ולהקדים להתפלל ומכאן שרוחו היתה גבוהה.

שאלה: בלעם אמר לעבדי בלק: "לא אוכל לעבור את פי ה' אלוקי לעשות קטנה או גדולה". ולכאורה הוא היה צריך לומר הפוך: לא אוכל לעשות גדולה או קטנה, שהרי אם קטנה לא יכול לעשות, כל שכן שאינו יכול לעשות גדולה!?

תשובה: בלעם היה בדאי וערמומי גדול. בדבריו אלה ניסה לרמז לעבדי בלק: גדולה לא אוכל לעשות מבלי הסכמתו של ה' אך קטנה אצליח מבלי שירגיש. וכך איפוא צריך לקרוא את דבריו: לא אוכל לעשות גדולה, או (אלא) קטנה.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

הגניבה, החרטה והפרס – חלק ראשון

המכתב השני, ויבואו לחפשו כאן". הדברים הללו אכן השפיעו על יוסל, אך לא כפי שקיוותה אשתו. הוא לא מיהר לרוץ אל משרד הדואר ולהחזיר את המכתב, במקום זאת ניגש אל ארון הבגדים אשר בפנית החדר, הזיז אותו ממקומו, והסיט הצידה את אחד מקשרי הרצפה שבפינה. מתחת לקרש טמן את הכסף. אחר שב והחזיר את הקרש למקומו. כעבור רגע ניצב גם הארון על מקומו הראשון – ואיש לא יכול להבחין כי התרחש בחדר דבר מה יוצא דופן.

חששותיה של האשה לא היו חששות שוא, לא חלפו שעות רבות ובפתח הבית התייצבו שני אנשים: שליח הדואר ושוטר.

"האם מצאת עוד מכתב נוסף על זה שהחזרת?" שאלו את יוסל.

לא! הכחיש יוסל את הענין, הוא לא מצא מאומה זולת המכתב שהחזיר לשליח הדואר.

השוטר לא הסתפק בזאת. הוא ערך חיפוש בדירתו של יוסל, אך המכתב, ובתוכו הכסף, לא נמצא.

"בטוח אני כי לא הוא שנטל את המכתב", אמר שליח הדואר לשוטר, "שאלו לקח – לשם מה החזיר לי את המכתב האחר, הרי יכול להעלים גם אותו! בטוחני שהיהודי יוסל הינו אדם ישר!"

רחמיהם נכמרו על יוסל העני, הידוע כתמים וישר דרך. באו איפוא בני העיר אל אשתו לנחמה

אך השוטר לא האמין לדברים. מחשבה עלתה בלבו: שמה גנבו שליח הדואר והיהודי – בשותפות – את המכתב היקר?? לא היתה זו מחשבה מבוססת, אך למרות זאת החליט לשלוח את יוסל היהודי לכלא.

השמועה על מעצרו של יוסל חלפה כבר בקרב בני העיר. והללו, רחמיהם נכמרו על יוסל העני, הידוע כתמים וישר דרך. באו איפוא בני העיר אל אשתו לנחמה ולסייע לה בעת מצוקתה. "יודעים אנו כי יוסל אינו אשם",

ניחמוה, "הן מכירים אנו אותו לא מהיום. אדם ישר הוא, ולא יטול אפילו פרוטה שאינה שייכת לו. ראה תראי, כי לבסוף יצא הצדק לאור!"

דברי הניחומים היו כמדקרות חרב בליבה של האשה. הן היא ידעה, בברור, כי בעלה אכן נטל

המשך בעמוד האחרון

כ"ק האדמו"ר מלייפניק שליט"א מקום מושבו של רבי ברוך פרנקל תאומים זיע"א

מקץ שעה קלה. "מדוע הקדמת לשוב הפעם?" שאלה בתמהון.

"דעי לך, כי דברי התקיימו. אליהו הנביא שלח לנו את ברכתו", השיב יוסל וסיפר לה את אשר התרחש זה עתה.

אך האשה לא התלהבה מהדברים. נהפוך הוא; בקול נפחד קראה: "כיצד העזת לקחת את הכסף? הרי זוהי גנבה! גנבה! האם רוצה אתה להפכנו לגנבים?"

אשה פשוטה אני, ואינני מכירה תירוצים למיניהם. דבר אחד ברור לי: הכסף שבמעטפה אינו שלנו

"בטוח אני", ניסה יוסל לשדלה, "כי האדם שאליו נשלח הכסף לא יסבול כל הפסד ונזק, שכן הנהלת הדואר – שהוא מוסד ציבורי – תפצה אותו על אבדן המכתב. ולבד מכך, משמו של הנמען – האיש שאליו נשלח הכסף – מסתבר, שאין הוא יהודי. ואם כן, על מה כל המהומה?"

אך האשה בשלה: "אשה פשוטה אני, ואינני מכירה תירוצים למיניהם. דבר אחד ברור לי: הכסף שבמעטפה אינו שלנו, ואסור לנו להשתמש בו!"

"תאר לעצמך", המשיכה, "מה יאמרו ילדינו, לכשיתעוררו מחר בבוקר משנתם ויוודע להם כי הוריהם הפכו לגנבים!"

אך גם דבריה אלו נפלו על אזנים ערלות. יוסל אחז במעטפה שבתוכה הכסף, וכלל לא חשב לקום וללכת להשיבה.

האשה לא אמרה נואש. "בוודאי", כך אמרה, "יבואו בקרוב פקידי הממשלה לערוך חיפוש בביתנו. הן שליח הדואר יודע כי מכתב אחד מצאת – ואם כן, יחשדו בך שמצאת אף את

יוסל – זה היה שמו של רוכל יהודי עני, שהתגורר בעיר ליפניק. מדי פעם היה יוצא והציע לאיכרים את סחורתו. הפרוטות המעטות ששילמו לו האיכרים תמורת הסחורה – נועדו לפרנסת המשפחה. לא יפלא איפוא, שהרעב והמחסור היו דיירים קבועים בביתו של יוסל.

הסוסים שעטו בעוז לעבר בית הדואר, והרכבים לא נתנו דעתם לשני מכתבים שהתעופפו להם מאחד השקים

כדרכו, עמד יוסל לצאת לסיבוב בכפרים, באותו יום שבו מתחיל סיפורנו. טרם צאתו, שם לב כי פני אשתו קודרים ועצובים מתמיד.

"מה ארע לך?" שאל. "מדוע קדרו פניך?"

"הוי, יוסל", השיבה האשה ודמעות זלגו מעיניה, "הן יודע אתה שמצבנו הולך ורע. הנה, גם הצרכים החיוניים ביותר אין לנו. וכיצד זה לא אצטער ואדאג!"

"אל תדאגי", ניסה יוסל להרגיעה, "אליהו הנביא, שברך אנשים כה רבים, יוכל לברך אף אותנו!". ובמילים אלו עזב את הבית, ותיבת מרכולתו על כתפו. הלך לו יוסל בדרך והנה חלפה עברה על פניו מרכבת הדואר, הסוסים שעטו בעוז לעבר בית הדואר, והרכבים לא נתנו דעתם לשני מכתבים שהתעופפו להם מאחד השקים שבמרכבה וצנחו ארצה.

אך יוסל הבחין במכתבים. הוא גחן והרימם. על אחת המעטפות ראה רשום כי היא מכילה בתוכה שלושים אלף מרקים (שם מטבע) במזומן, והללו מיועדים לאדון כלשהו, שכתובתו רשומה על גבי המעטפה. לעומת זאת, היה המכתב השני – מכתב רגיל ופשוט.

בלי להרבות בהרהורים תחב יוסל את המעטפה הגדושה בכסף לכיס בגדו. את המעטפה השנייה אחז בידו, ובנפנופו בה קרא אחר מרכבת הדואר: "מצאתי מכתב! מצאתי מכתב!" קולו הגיע לאזני הרכב. הלה שב על עקבותיו, נטל את המכתב האחד – הפשוט – מידי יוסל ואף הודה לו במלים חמות על המעשה הטוב שעשה.

ומה יעשה הלאה? יוסל הסיר את תיבת המרכולת הכבדה מעל כתפו והרהר קמעה. 'להמשיך אל הכפרים – אין כבר צורך! החליט, ועל כן שינה את מסלול הליכתו ופנה הביתה.

אשתו, שרגילה היתה כי בעלה נעדר מהבית ימים אחדים, התפלאה לראותו שב הביתה

קנאי - אוהב ישראל - המשך מעמוד השני

שהיתה אחות אביו - הרה"ח מנחם גרומן ז"ל.

משב אויר ירושלמי נעים קידם את פני, בשעה שיצאתי מביתו של ר' שלמה גרומן, כשאני עמוס בסיפורים ועובדות מרתקות אודות סבו הגדול הרה"ח רבי עמרם בלוי זצ"ל.

ניתן לצפות בראיון המלא ב- www.veber.co.il

הרה"ח ר' שלמה גרומן שליט"א משוחח עם עורך העלון שיחי' השבוע בביתו

הסתלקה ממנו נשמתו. (הסיפור המלא אודות הרב המופלא הזה שקבור ב"הר המנוחות" התפרסם לפני כמה חודשים בעלון "שמעו ותחי נפשכם").

כשלווה אותי בשעה מאוחרת בלילה לעבר פתח היציאה מביתו, לא שכח ר' שלמה לציין בפני את קדושתם וגדולתם הייחודית של דוד אימו - הגה"צ המשפיע רבי משה ובר זיע"א וזוגתו הרבנית מרים ז"ל

הגניבה, החרטה והפרס - חלק ראשון - המשך מעמוד קודם

אינם נוהגים להשאיר את שללם על רצפת החדר..."

הניח איפוא את המעטפה במקום שבו נפלה, המשך יבוא בשבוע הבא

הרב אל החפץ שחדר פנימה והרימו". והנה - מעטפת מכתב בידיו, ועליה מתנוססות המילים "שלושים אלף מרקם - במזומן".

הסכום הזה - "שלושים אלף מרקם" - הצית ניצוץ במוחו של הרב: הן זהו סכום הכסף שמעלילים על יוסל כי מצא וגנב. בודאי יש דברים בגו!

מיהר הרב לפטור את תלמידיו מלפניו, ושקע בהרהורים: מה עליו לעשות?

לא טוב עשיתי שהטמנתי את הכסף במגירת השולחן. מי יודע, אולי השליכו מאן דהו כדי להעליל עלינו עלילה?

"הלכת לבית הדואר ולספר כי המעטפה נזרקה אל חדרי מבעד לחלון"? חכך בדעתו, "לא! אין זה רעיון מוצלח! הדבר יגרום לחילול ה'. הכל יהיו סבורים כי אני וקהילתי עשינו יד אחת לקחת את הכסף, ועכשיו החלטנו לוותר על הענין ולהשיבו. איש לא יאמין כי הכסף, אכן, הושלך אל תוך חדרי!"

בלית ברירה נטל הרב את המעטפה אשר בה הכסף והטמינה במגירת שולחנו.

לא חלפו רגעים אחדים והרב התחרט על מעשהו. "לא טוב עשיתי שהטמנתי את הכסף במגירת השולחן. מי יודע, אולי השליכו מאן דהו כדי להעליל עלינו עלילה? מוטב אניח את המעטפה במקום בו נפלה. והיה, אם יבואו השוטרים לחפש כאן את הכסף וימצאוהו על הרצפה - לא יחשדו במאומה. שכן, גנבים

את הכסף, וכי הושלך לבית האסורים בצדק!!

יוסל ישב בבית הכלא, אך הכסף כמובן, לא הושב. הן הוא היה טמון מתחת לקרשי דירתו של האסיר. ובינתיים, לא אמרה הנהלת הדואר נואש. בהודעה שפירסמה נאמר, כי מי שימצא את המכתב ובו הכסף ויחזירנו לבית הדואר - יזכה בפרס כספי גדול. אך, כמובן איש לא זכה בפרס...

כך חלפו להם הימים, ויוסל עדיין בבית האסורים.

באחד הימים גמלה החלטה בלב אשתו האומללה: היא תוציא את צרור הכסף ממחבואו, תביאנו לבית הרב, והוא - בחכמתו כי רבה - יידע לעוץ לה עצה, כיצד למסור את הכסף לדואר. ואז, לכשיוחזר הכסף, ממילא ישוחרר בעלה ממאסרו.

נחושה בהחלטתה הסיטה האשה את הארון והקרה ממקומם ושלפה את הצרור הטמון. במהירות עשתה דרכה אל ביתו של הרב, הגאון רבי ברוך פרנקל - תאומים זצ"ל.

התקרבה לבית הרב ומבעד לחלון ראתה אותו יושב ולומד עם תלמידיו. לספר על כל המאורע המביש באזני כולם - לא מלאה לבה, ועל כן החליטה לעשות מעשה: מבעד לחלון הפתוח השליכה אל תוך חדרו של הרב את צרור הכסף ומיהרה לברוח. איש לא חש במעשיה.

שקועים בתלמודם ישבו הרב ותלמידיו בתוך החדר. ולפתע נחת דבר מה מבעד לחלון. קרב

בשורה משמחת ומרנינה

הספר שמובטח שבסייעתא דשמיא יביא ברכה ושמירה לכל בית בישראל

לקראת הימים הבאים עלינו לטובה, חובה וזכות להביא לכל בית בישראל

את הספר "ירים משה"

על התורה, על פרקי אבות ועל המועדים של הגה"צ המשפיע

רבי משה וובר זי"ע

אשר בו שזורים סיפורים מדהימים ומרתקים בליווי תמונות מרהיבות עין

ניתן בעז"ה לרכוש את הספר בחנויות הספרים המוכרות וגם בטל. 058-5828284

הדיסק שישנה בעזרת ה' יתברך את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידייות מפורסמות.

המקלט: המשפיע הגה"צ רבי משה וובר זיע"א. העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א

ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי ברשת חנויות גל-פז.

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זיע"א בכדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם,

יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל' 058-5828284

